

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Hans-Pavia Rosing (S)
- 2 Helen Beim (S)
- 3 Dorte Bennedsen (S)
- 4 Jørn Pedersen (S)
- 5 Hugo Sørensen (S)
- 6 Kristen Touborg (SF)
- 7 Yvonne Herløv Andersen (CD)
- 8 Dorit Myltoft (RV)
- 9 Jette Gottlieb (EL)
- 10 Erik Jacobsen (V)
- 11 Ellen Kristensen (V)
- 12 Kristian Jensen (V)
- 13 Peter Hansen-Nord (V)
- 14 Helge Adam Møller (KF)
- 15 Per Stig Møller (KF)
- 16 Ole Donner (DF)
- 17 Kirsten Jacobsen (FRI)

Til stedfortrædere:

- 1-5 Søren Hansen (S)
Helge Mortensen (S)
- 6 Anni Svanholt (SF)
- 7 Ebbe Kalnæs (CD)
- 8 Vibeke Pescardt (RV)
- 10-13 Christian Mejdaahl (V)
Harald Kjøller (V)
- 14-15 Kaj Ikast (KF)
- 16 Mogens Andreasen (DF)
- 17 Tove Videbæk (KRF)

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 281: Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Forældelse, styrket indsats mod seksuelt misbrug af børn og unge samt IT-efterforskning).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 27/4 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Sandy Brinck (S):**

Seksuelt misbrug af børn er noget af det mest modbydelige, jeg kan forestille mig. Både i be-

folkningen og her i Tinget er vi meget optaget af problemstillingen, og jeg skal på vegne af den socialdemokratiske gruppe starte med at udtrykke stor glæde over det lovforslag, vi nu skal behandle, hvor der indføres en række gode tiltag mod disse grove overgreb.

Det er for os i Socialdemokratiet grundlæggende, at vi i diskussionen om foranstaltningerne mod seksuelt misbrug af børn tager udgangspunkt i beskyttelsen af det enkelte barn. Det er vigtigt for mig at understrege, at det netop er de situationer, hvor der er et reelt offer, vi er optaget af. Det glæder os, at det med lovforslaget bliver strafbart at bruge pornomodeller under 18 år. Her er der et offer for voksnes pædofili, som vi føler et ansvar for at beskytte imod.

Vi synes, det er rigtigt at hæve aldersgrænsen fra den seksuelle lavalder på 15 år op til de 18 år, hvor man er myndig og har den større modenhed, der efter vores opfattelse behøves for at overskue konsekvenserne af et valg som pornomodel. Forslaget ligger i øvrigt i klar forlængelse af, at vi i 1999 gjorde det strafbart at være kunde hos prostituerede under 18 år.

Udbredelse af børnepornografi har fået uændede muligheder med informationsteknologiens udvidelse. Internettet er således blevet både en skueplads og et handelsmarked for disse usømmelige billeder.

Lovforslaget forholder sig til denne udvikling ved at udvide bestemmelserne om børnepornografi, sådan at det ikke kun er erhvervsmæssig udbredelse, men at også udbredelse til en bredere kreds i al almindelighed, f.eks. på Internettet, bliver strafbar. Strafferammen for dette udvides desuden fra maksimum 6 måneder til maksimum 2 år.

Derudover sker der også en udvidelse af det strafbare område i forhold til, at man ikke nødvendigvis skal besidde billedmaterialet i god gammeldags forstand, men blot det, at man mod vederlag har opsøgt børnepornografi er strafbart, og strafferammen for besiddelse udvides fra bøde til under skærpende omstændigheder at kunne idømmes op til 6 måneders fængsel.

For Socialdemokratiet er det naturligt at forholde sig til informationsteknologiens muligheder også i denne henseende, og vi er meget tilfredse med, at der med lovforslaget tages håndfast fat.

For at disse ændringer skal have nogen effekt, er det lige så væsentligt, at vi indretter ef-

terforskningsmulighederne på det nye kommunikationsmedie, som Internettet er. Vi opfatter det fra socialdemokratisk side som nødvendigt, at vi giver mulighed for indgreb i meddelelseshemmeligheden, når der er tale om børnepornografi.

En anden side af den komplekse og alvorlige problemstilling omkring seksuelt misbrug af børn er mulighederne for en retsforfølgelse af krænkeren. Jeg tror, vi alle kan forstå, hvis man først i en moden alder erkender det misbrug, man har været udsat for og først dér magter en rettergang.

Vi kan derfor støtte, at forældelsesfristen først regnes fra den dag, den forulempede fylder 18 år.

Vi er fuldt ud opmærksomme på, at retssagen kompliceres, hvis selve overgrebet ligger mange år forud, men vi mener ikke generelt, at vi skal hindre, at sagerne optages, på grund af en forældelsesfrist, som udløber, mens den krænkede stadig er barn.

Lovforslaget angriber børnepornografi fra alle sider. Vi udvider kriminalitetsområdet, vi udvider strafferammerne, vi udvider efterforskningsmulighederne, og vi udvider det enkelte offers mulighed for at stille krænkeren til ansvar.

Socialdemokratiet skal derfor varmt støtte det fremsatte forslag. Og da Det Radikale Venstres ordfører, fru Elisabeth Arnold, ikke kan være til stede i salen, skal jeg også meddele, at Det Radikale Venstre tilslutter sig forslaget.

Karen Rønde (V):

Venstre hilser lovforslaget særdeles velkommen. Venstre ønsker at bekæmpe og vil aktivt medvirke til bekæmpelsen af seksuelle overgreb mod børn. Vi tager afstand fra enhver form for seksuelt misbrug og mishandling af børn.

Seksuel udnyttelse af børn er en af de mest modbydelige forbrydelser, der findes, og derfor synes vi, at strafferammerne for udbredelse af børnepornografisk materiale kraftigt skal skærpes, så domstolene idømmer hårdere straffe. Det er nødvendigt med hårdere straffe for at vise vores afstandtagen, hvad angår seksuelt misbrug af børn og unge.

Derfor må vi lave om på straffeloven. Det er uacceptabelt, at salg og fremstilling af børneporno i dag kun kan straffes med maksimum 6 måneders fængsel. Det synes vi i Venstre er alt for lidt. En højere strafferamme vil på en bedre

måde markere samfundets afstandtagen fra denne modbydelige forbrydelsestype og samtidig gøre det strafferetlige værn mod seksuel udnyttelse af børn mere effektivt.

Derfor kan vi varmt støtte en forhøjelse af strafferammen i straffelovens § 235 med de udvidede muligheder, det giver for efterforskningen, og også udvidelsen af bestemmelsens områder. Vi støtter også indsættelsen af en ny bestemmelse i straffeloven, der gør det strafbart at anvende børn og unge som pornomodeller – en bestemmelse, der stemmer fint overens med den forholdsvis nye bestemmelse i straffeloven, der kriminaliserer kundeforhold til prostituerede under 18 år.

Ministeren foreslår desuden en ændring af retsplejelovens regler om indgreb i meddelelseshemmeligheden, så det bliver muligt at anvende disse efterforskningskridt i sager om børnepornografi. Venstre lægger afgørende vægt på, at disse muligheder for indgreb ikke mistænkeliggør helt uskyldige og lovlydige borgere. Det er en vanskelig balancegang, og vi fornemmer, at justitsministeren også er opmærksom på dette.

Samtidig vil vi gerne opfordre regeringen til vedvarende at tage bekæmpelsen af sexmisbrug af børn og unge, ja af alle, og udbredelsen af børnepornografisk materiale op i de internationale fora. Sexmisbrug er et globalt problem, der fordrer grænseoverskridende løsninger.

Dertil kommer, at vi kan læse i aviserne om de såkaldte pædofilipakettere for danskere, som tager til Østen, Østeuropa og andre steder. Vi vil gerne opfordre ministeren til at undersøge, om der findes lande, som disse ture går til, hvor det ikke er strafbart at have seksuelt samkvem med børn eller unge under 18 år, med henblik på at klarlægge, om danskerne misbruger børn og unge i lande, hvor de ikke kan straffes for deres syge tilbøjeligheder, men hvor det ville have været strafbart, hvis misbruget var sket i Danmark.

Sexmisbrug er modbydeligt og må stoppes, og vi lovgivere har en pligt til at gøre, hvad vi kan for at komme misbruget til livs. Det bliver desværre ikke nogen nem opgave, men ministerens forslag er et skridt i den rigtige retning.

Jeg har her fremhævet nogle af elementerne i forslaget. Resten og de mere tekniske detaljer vil Venstre konstruktivt arbejde med under det forestående udvalgsarbejde. Vi vil gerne gøre, hvad der står i vores magt for at mindske antallet af ofre for børnemisbrug.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hr. Helge Adam Møller, den konservative ordfører, kan desværre ikke være til stede, og derfor skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Det er et godt lovforslag, og den konservative folketingsgruppe kan støtte samtlige hovedelementer i forslaget. Vi er heller ikke i tvivl om, at vedtagelsen af loven samlet set vil betyde, at børn og unge får en bedre beskyttelse mod seksuelt misbrug, og det er jeg sikker på kan samle alle partier her i Folketinget.

Lovforslaget er omfattende og detaljeret, og ministeren lægger op til – i erkendelse af, at Folketinget kun har få mødeuger tilbage i denne samling – at forslaget først færdigbehandles i den nye folketingssamling i begyndelsen af oktober. Jeg tror, dette er realistisk i betragtning af de mange andre store lovforslag, vi har under behandling i Folketinget i øjeblikket.

Jeg skal derfor i dag alene koncentrere mig om de vigtigste punkter i lovforslaget. Vi har så mulighed for under udvalgsarbejdet i løbet af de næste måneder at stille spørgsmål og behandle en række detaljer i lovforslaget med henblik på, at lovforslaget meget hurtigt efter genfremsættelsen til oktober kan vedtages i Folketinget. En sådan arbejdstilrettelæggelse vil vi medvirke meget positivt til.

Lad mig så sige, at vi synes, det er godt, rigtigt og tiltrængt, at politiet nu efter dommerkendelse får mulighed for i særlige tilfælde at gå ind og tjekke korrespondance på Internettet med henblik på at kunne afsløre dem, der rundersender eller udbyder børnepornografi. Vi er også helt enige i, at de, der sælger børnepornografi, eller som eventuelt udbreder den til en større kreds via Internettet eller på anden måde, skal kunne straffes efter en strafferamme, der er betydelig strengere end de op til 6 måneders fængsel, som er gældende i dag.

Forslaget om, at det nu bliver strafbart at anvende unge under 18 år som pornomodeller, og ændringen i beregningsmetoden vedrørende, hvornår forældelsesfristen indtræder, er vi ganske enige i.

Endelig indeholder lovforslaget en regel, som ikke har noget at gøre med beskyttelse af børn og unge mod seksuelt misbrug, men det er en fornuftig regel, der betyder, at en person, der er idømt fængselsstraf her i Danmark, ikke kan undslippe straffen ved bare at bosætte sig i udlandet i en årrække. Derfor kan vi også støtte denne del af forslaget.

Anne Baastrup (SF):

Som de foregående ordførere har sagt, så er det et længe tiltrængt lovforslag, der nu lægges på bordet, og jeg synes, justitsministeren skal have ros for, at vi får det, her inden sommeren starter, således at vi har mulighed for at gennemarbejde det grundigt i løbet af sommeren med hurtig vedtagelse til efteråret.

Der er som nævnt af de tidligere ordførere en lang række forskellige elementer i det. For det første er der spørgsmålet om reglen om forældelse for unge, der har været udsat for incest, men først erkender det, når de er i 18-årsalderen.

Det er en regel, som vi udvidede for nogle år siden, og hvor vi tøvende fra SF's side siger ja. Der er jo det problem, at når man først har erkendt, at man har været udsat for en forbrydelse i sin barndom, og erkendt, at man ønsker at få den pågældende straffet, og så løber ind i det danske retssystem med de bevisbyrdefordelingsregler, der er, og de meget skrappe krav til bevisførelsen, så kan man i virkeligheden komme til at stå i en situation, hvor man ikke får anmeldelsen taget op, eller at den pågældende ikke bliver dømt. Spørgsmålet er, om ulykken så ikke vil blive meget, meget større.

Vi skal i hvert fald have kigget på, hvordan de norske og svenske regler er dér, hvor mange sager de har haft, og hvordan de er faldet ud. Det er alvorligt, at vi giver de her muligheder, og derfor skal vi grundigt overveje det, men vi er ikke afvisende.

Så skal det være strafbart at anvende unge under 18 år som pornomodeller. Det synes vi er en god idé, og det, der også er interessant her, er, at derved får vi mulighed for at ratificere ILO-konventionen – en ILO-konvention, som jo måske ikke betyder så forfærdelig meget i Danmark, men som jo klart vil have en meget betydningsfuld rolle i andre lande, hvis vi i Danmark nu formår at ratificere den. Så det synes vi er en god idé.

Så er der skærpe af bestemmelserne om porno. Der er jo ingen her i salen, der ikke synes, at anvendelsen af børneporno er det mest rædselsfulde, man kan forestille sig. Der er heller ingen, der er i tvivl om, at der skal være en straf. Hvorvidt det er det rigtige at springe til en forøgelse af strafferammen til 2 år, skal man altid overveje, men vores udgangspunkt er, at det er positivt. Derved giver vi et signal om, at vi ikke vil acceptere misbrug af børn.

Det fører mig så videre til det næste forhold, nemlig den mulighed der er for at fjerne elementer, der har børnepornografisk indhold, fra folk. Der skal vi altid – og vi diskuterede det også grundigt, sidst vi ændrede det – være meget omhyggelige med at forhindre, at vi laver en lovgivning og laver nogle beføjelser for politiet, der får det indhold, at man fjerner gammelt materiale, med den risiko, vi derved løber for, at der er nye børn, der bliver udsat for krænkelse. Men vores indfaldsvinkel til den her del af lovforslaget er også positiv.

Så er der spørgsmålet, som slet ikke har noget med det grundlæggende lovforslag at gøre her: spørgsmålet om forældelse af idømt straf. Den ændring støtter vi. Vi var jo med til at opfordre ministeren til at snakke med de øvrige nordiske lande. Så det er udmærket, at vi nu får den igennem, således at vi i al almindelighed får styr på, at når folk er blevet dømt, så skal de også afsone.

Så er der til sidst et spørgsmål, som nogle af de hørte organisationer har rejst. Det er spørgsmålet om ikrafttrædelsen af den ændrede forældelsesregel. Der er nogle, der anfører, at den vil være i strid med menneskerettighedskonventionen. Deri ligger der jo, at der kan være en vis tilbagevirkende kraft i den ikrafttrædelsesbestemmelse, men vi må kigge på det under lovforslagets behandling, som jo vil strække sig over sommeren. Men vores udgangspunkt er positivt.

Peter Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti støtter naturligvis, må jeg næsten sige, justitsministerens lovforslag, der går ud på kraftige eller i hvert fald forholdsvis kraftige stramminger med hensyn til spørgsmål om børnepornografi og seksuelt misbrug af børn.

Vi mener, det er helt rigtigt set af Justitsministeriet, at man kommer med det forslag nu. Vi havde gerne set, det var kommet meget tidligere, må jeg så sige. Man har igennem lang tid henvist til det udvalgsarbejde, der har været i Datakriminalitetsudvalget, der blev nedsat i september 1997 og så barslede her i september 1999.

Der må jeg sige, at vi gerne havde set, at man i hvert fald i forhold til strafferammerne havde taget fat meget tidligere. Så kunne man måske have ventet med spørgsmål om meddelelseshemmelighed og anvendelse af børn og unge som pornomodeller og sådan nogle ting, som

efterfølgende er kommet ind i billedet, men man kunne godt have taget strafferammespørgsmålet ind meget tidligere.

Der kan jeg henvise til det forslag, som Dansk Folkeparti og andre partier fremsatte i sidste samling, og hvoraf det fremgik, at vi godt ville hæve strafferammerne yderligere i forhold til det niveau, som ministeren kommer med i dag. Vi havde gerne set, at man i stedet for at gå fra 6 måneder til 2 år var gået op til 6 år for at give nogle meget kraftige signaler med hensyn til specielt udbredelsen.

Det omkring udbredelsen, som vi synes er relevant at tage fat på, er, at hvor man tidligere så et eller to eller fem børnepornografiske billeder blive udbredt, dér ser vi i de her år måske 5.000 eller 10.000 billeder blive udbredt via Internettet, og på den måde er det et helt andet omfang, og dermed kan der også ligge et helt andet omfang af seksuelt misbrug af børn til grund for det materiale, der bliver udarbejdet.

Så vi havde som sagt gerne set, at man havde hævet strafferammerne yderligere, og hvis ikke regeringen selv vil ændre det, så vil vi komme med et ændringsforslag til det her lovforslag, der går ud på at hæve strafferammen til 6 år, for at give det kraftigst mulige signal med hensyn til den her form for kriminalitet.

Men derudover skal jeg selvfølgelig sige, at vi støtter det forbud, der hedder anvendelse af børn og unge under 18 år som pornomodeller, vi støtter spørgsmålet om meddelelseshemmeligheden og vi også støtter spørgsmålet om forældelsesfrister.

Så i det store og hele er vi glade for, at forslaget er kommet, og vi siger: Bedre sent end aldrig! Men vi havde gerne set, at strafferammerne var blevet højere end det niveau, vi ser i dag.

Sonja Albrink (CD):

Dette lovforslag er jo en fortsættelse af debatten om bekæmpelse af børnepornografi, en debat, vi bl.a. havde i forbindelse med tre konkrete forslag i forrige samling.

Den debat viste, at der her i Folketinget er bred enighed om, at børn og unge skal beskyttes meget bedre mod seksuelt misbrug, også ved hjælp af strafferetten.

Derfor hilser vi i CD dette meget længe ventede forslag meget velkommen. Seksuelt misbrug af børn er efter vores opfattelse en af de værste forbrydelser, der kan begås. Personer, der dyrker dette misbrug, uanset i hvilken

form, fortjener simpelt hen den dybeste foragt og dertil også en hård straf.

Efter at jeg har læst forslaget, er jeg blevet endnu mere glad for, at vi CD valgte at anbefale at afvente en indstilling fra Brydensholtudvalget og opfordre justitsministeren til hurtigt derefter at komme med et udspil. Man kan diskutere, om tingene er gået hurtigt nok, men justitsministeren har i hvert fald efter vores opfattelse fremlagt et godt, gennearbejdet forslag, som angriber problemstillingerne mere bredt. Der er ikke kun forslag om skærpede strafferammer. Nej, forslaget udvider og præciserer de strafbare områder, samtidig med at politiet gives muligheder for en mere effektiv efterforskning.

Internettet er blevet børnepornografiens store markedsplads, og derfor er det tiltag, som har til formål at imødegå dette problem, utrolig vigtigt. Og det er derfor med tilfredshed, vi konstaterer, at den gældende bestemmelse om udbredelse af børnepornografisk materiale netop udvides for at imødegå den voldsomme udveksling af børnepornografisk materiale på Internettet.

Forslaget om en udvidelse af anvendelsesområdet for besiddelse af grovere børnepornografisk materiale til også at omfatte forhold om at gøre sig bekendt med børnepornografisk materiale mod vederlag er vel i bund og grund en vidtgående stramning – herefter vil det så også være strafbart at se børnepornografiske billeder og film – men i CD mener vi, at forslaget er helt på sin plads. Det har et klart præventivt sigte, og øvelsen må vel gå ud på at angribe dette uvæsen fra alle sider og på alle niveauer for at gøre det besværligt at få fat på børnepornografisk materiale og at udbrede det og for derigenem at ødelægge markedet.

Jeg tror, at det er en meget vanskelig opgave, og jeg tror desværre, at de personer, som har disse tilbøjeligheder, vil gå langt for at få fat på materialet. Så længe der er nogle, der efterspørger det, er der desværre altid nogle, som vil producere det. Men vi har altså den opfattelse, at intet skal være uprøvet. Det skylder vi også børnene.

Også forslaget om at ændre reglerne om forældelse i relation til disse seksualforbrydelser fortjener regeringen stor ros for. Det er et forslag, som længe har været efterlyst, for der er altså ingen rimelighed i, at de mennesker, som krænker børn, skal slippe for videre tiltale på grund af, at en sag er forældet.

Vi må erkende, at tilknytningsforholdet mellem offer og gerningsmand i incestsager sammen med fortrængningsmekanismerne ofte er medvirkende til, at sagerne først kommer til kendskab efter mange år, men derfor skal samfundet selvfølgelig alligevel have mulighed for at reagere. Vi mener derfor, at det i disse sager er på plads at lade forældelsesfristen løbe fra det fyldte 18. år. Naturligvis svækkes den bevismæssige værdi, som årene går, men det bliver jo så politiet og anklagemyndighedens opgave at løse dette problem.

Jeg kunne jo selvfølgelig også godt komme med nogle betragtninger om de foreslåede strafferammer. Vi mener imidlertid, at det foreslåede er tilfredsstillende skærpselser, og i virkeligheden er det efter vores opfattelse slet ikke her, forslagets styrke ligger. Styrken ligger i, at der tale om en hel vifte af indsatsområder. Naturligvis er strafferammernes signalværdi også vigtig, men vi synes som nævnt, at der er sket et passende valg og er i øvrigt parate til at diskutere yderligere skærpselser, hvis vi hører nogle gode argumenter.

Alt i alt er det, som jeg sagde, da jeg startede min ordførertale, et godt forslag. Vi vil i CD medvirke til en positiv udvalgsbehandling, og vi kan støtte forslaget ved dets endelige vedtagelse.

Jann Sjursen (KRF):

Seksuelt misbrug af børn er noget af det mest modbydelige, man kan forestille sig, også når det kommer til udtryk i form af børnepornografi. Derfor kræver det en særlig indsats fra Folketingets side, og at vi løbende også ændrer lovgivningen, sådan at vi kan komme seksuelt misbrug til livs.

Derfor skal der ikke være nogen tvivl om, at Kristeligt Folkeparti hilser lovforslaget, som vi nu behandler, velkomment, og det gør vi jo da i særdeleshed, fordi vi selv i sidste folketings-samling i lighed med to andre partier, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, fremsatte et beslutningsforslag, som gik ud på at forbedre politiets efterforskningsmuligheder vedrørende IT-kriminalitet og specielt børnepornografi på Internettet, og også et forslag om at hæve strafferammen for udbredelse af børnepornografi.

Derfor må jeg også her indledningsvis sige, at det er bedre sent end aldrig, at forslaget kommer. Og det siger jeg vel vidende, at der har været nedsat et udvalg omkring IT-kriminalitet

generelt, Brydensholtudvalget, som har arbejdet med problemstillingen, men hvor vi altså fra Kristeligt Folkepartis side under sidste folketings-samling og stadig væk er af den opfattelse, at vi på det her område bliver nødt til, havde jeg nær sagt, at slå ned, hver gang vi finder huller i lovgivningen, som udnyttes af folk, der vil krænke børn seksuelt.

Men når det er sagt, skal vi også kigge fremover, og vi kan støtte alle hovedelementer i det lovforslag, som justitsministeren her har fremsat på regeringens vegne. For det første, at udbredelsen af børnepornografi nu kommer til at udløse en højere straf, i hvert fald hæves strafferammen nu til 2 år fra de 6 måneder. I vort beslutningsforslag sidste år havde vi nævnt 3 år. Jeg synes ikke, at det skal blive et slagsmål om antal år og om, hvem der ligesom kan byde højest. Jeg erindrer i øvrigt også folketingsdebatten sidste år, specielt da vi diskuterede Dansk Folkepartis beslutningsforslag, som jo gik så vidt som til, at strafferammen skulle hæves fra 6 måneder til 6 år. Dér er vi i hvert fald langt ude over, hvad vi mener kan gælde, hvis man i øvrigt skal have proportionalitet i straffelovgivningen. Men de 2 år er da i hvert fald også en klækkelig forhøjelse af strafferammen, som vi hilser med tilfredshed.

Også ændringer af meddelelseshemmeligheden, så politiet får mulighed for at kunne gå ind og tjekke korrespondance, er vi helt med på. Og for vores vedkommende er det, når det gælder børnepornografisk materiale, sådan set ikke så meget et spørgsmål om, hvor nyt eller gammelt det er. Er det der, så skal det beslaglægges, uanset alder.

Forældelsesfristen vedrørende krænkede personer, hvor der nu skal gå 10 år, fra den forurettede er fyldt 18 år, til der ikke længere kan rejses en sag, hilser vi også meget velkommen. Der har været eksempler fremme, også i dagspressen, på ofre, seksuelt misbrugte personer, som i en voksenalder først for alvor bliver klar over, hvad det egentlig er, der er sket, og det er helt uholdbart, at disse personer ikke har haft mulighed for at retsforfølge krænkeren i hvert fald med en 10-års-frist fra netop 18-årsalderen, altså myndighedsalderen.

Vi synes også, det er fint, at det med lovforslaget gøres strafbart at anvende pornomodeller under 18 år, og også, at Danmark så i den forbindelse kan ratificere ILO-konventionen, som der er lagt op til fra regeringens side.

Skal jeg opsummere, vil jeg sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side synes, at der er gode elementer i lovforslaget. Det kan godt være, at vi bliver nødt til at lade det oversomme nu, fordi vi er så langt henne i folketings-samlingen, som vi rent faktisk er. Det synes jeg sådan set er ydermere ærgerligt, når vi tænker på, at det snart er 2 år siden, vi faktisk diskuterede nogle af de elementer, der er med i lovforslaget, i form af beslutningsforslag fra oppositionspartier, og at vi dermed i virkeligheden har givet 2 års respit til de krænkeren, der seksuelt misbruger børn. Det huer mig i virkeligheden ikke, men sådan får det jo en gang imellem være, når man ikke får sin vilje som oppositionsparti.

Tom Behnke (FRI):

Vi er i Frihed 2000 helt enige med alle ordførere, der her fra Folketingets talerstol har tilkendegivet, at det er så grimt og så ubehageligt, når der er tale om seksuelt misbrug af børn og for den sags skyld også af alle andre, men særlig når vi taler om børnene, som jo er ganske ubeskyttede, og som fortjener en særlig opmærksomhed og en særlig beskyttelse.

Derfor er vi i Frihed 2000 helt enige med ministeren, når han i sit forslag skriver, at den slags skal bekæmpes så effektivt som overhovedet muligt. Det er vi helt enige i, og vi er også enige i, at man må tage så mange midler i brug som muligt for at bekæmpe det her misbrug. Vi vil ikke acceptere det, og derfor skal det bekæmpes.

Jeg ved godt, at jeg som ordfører har været inde på, at man kan diskutere hensigtsmæssigheden af nogle af de værktøjer, der her bliver brugt for at komme misbruget til livs, men vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at alt bør prøves i kampen mod det her misbrug. Derfor er vi enige i, at man nu får ændret beregningen af forældelsesfristerne, således at børn og unge, der har været udsat for misbrug, kan komme på et senere tidspunkt og anmelde det, og at man ikke bare på grund af forældelsesfristen må lade sagen falde, men at den rent faktisk kan blive gennemført.

På samme måde er vi enige i, at det er helt uhørt, at man bruger børn under 18 år som pornomodeller. Vi kan slet ikke se, at der overhovedet er nogen grund til, at man gør det, og derfor bør det selvfølgelig også være forbudt. Vi er også enige i den skærpelse af straffelovens bestemmelser om børnepornografi, der lægges op til, og vi er også enige i, selv om det selvføl-

gelig er betænkeligt, at reglerne om indgreb i meddeleleshemmeligheden ændres. Og vi er enige i, at der nu gives mulighed for, at man via Internettet også kan komme efter både dem, der distribuerer det, og sandelig også dem, der modtager det.

Vi har jo så ikke mindst til sidst i forslaget ikke kunnet undgå at bemærke, at Frihed 2000's beslutningsforslag nu bliver vedtaget, nemlig det om, at forældelsesfristerne i forhold til straffuldbydelse nu bliver ophævet, hvis det er sådan, at personen, der er dømt, selv undgår at få straffen fuldbyrdet. Selv om vedkommende enten gemmer sig her i landet eller stikker af til udlandet, har det ikke nogen betydning i forhold til forældelsesfristerne. De sættes ganske enkelt i stå, og det vil sige, at selv om man har opholdt sig i udlandet i 30, 40, 50 år, står ens straf stadig væk og venter, når man kommer hjem, og så bliver den fuldbyrdet til den tid.

Vi er meget glade for, at ministeren fik mulighed for at opnå enighed sammen med sine nordiske kolleger om, at det her så også er en ting, der bliver gennemført i alle de nordiske lande. Det var det forbehold, ministeren havde. Det forbehold er ikke længere til stede, og derfor er vi meget glade for, at det er med i lovforslaget her i dag.

Vi ser frem til, at det bliver vedtaget, og jeg vil gerne opfordre både udvalget og ministeren til at presse på for, at det her lovforslag bliver vedtaget i den her samling. Det bør kunne lade sig gøre. Alle ordførere har været positive, alle har sagt, at nu må vi gøre noget og vi må gøre, hvad der er muligt for at få bekæmpet misbruket af børn og unge. Derfor bør der ikke være nogen problemer. Der bør ikke være nogen, der har interesse i, at det her skal ligge hele sommeren over. Vi skal i gang igen til oktober.

Lad os nu få det vedtaget. Det kan lade sig gøre, hvis vi vil.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er en meget stor glæde at konstatere, at der er så stor enighed om det her meget vigtige lovforslag. Og jeg vil nok sige, at jeg også personlig deler den utålmodighed, som flere ordførere har givet udtryk for med hensyn til at kunne komme til at behandle et konkret lovforslag, der vedrører de skærpelser, vi her har at gøre med, og som drejer sig om nogle af de alvorligste former for kriminalitet, de fleste af os kan tænke os, nemlig seksuelle overgreb på og misbrug af børn og unge.

Når jeg deler utålmodigheden, hænger det jo sammen med, at jeg selv allerede i mit første år som justitsminister fik nedsat det udvalg, der sidste år barslede med en betænkning på området, som altså nu danner grundlag for lovforslaget her, nemlig det såkaldte Brydesholt-udvalg.

Så når nogle har sagt bedre sent end aldrig, så hænger det jo ikke sammen med, at regeringen har været langsommelig på feltet. Tværtimod har regeringen, om jeg så må sige, været i førerfeltet, også før andre partier har fremsat konkrete beslutningsforslag her i Folketinget, nemlig ved nedsættelsen af Brydesholt-udvalget.

Nuvel, nu er det på bordet, og jeg er taknemlig for den meget brede parlamentariske tilslutning, som ser ud til at kunne samle sig om forslaget her.

Jeg skal ikke trætte Folketinget med at gå igennem de bestemmelser, som jo allerede er blevet refereret af en række ordførere, men blot sige til det, som fru Anne Baastrup var inde på med hensyn til, at det er et tøvende ja fra SF, for så vidt angår den ændrede beregning af forældelsesfristen for incestofre: Jeg forstår godt denne tøven. Forslaget her er jo kommet foranlediget af en rådgivning, der også har været fra Børnerådet, og vi har ladet os overbevise i regeringen og også i Justitsministeriet af Børnerådets debat om det her felt, netop fordi der jo ofte i forbindelse med incest mod ganske unge knytter sig en naturlig fortrængning af begivenheden og det først er, når man bliver voksen, om jeg så må sige, at man får mulighed for at kunne få styr på det overgreb, der fandt sted i en ganske ung alder.

Formålet med lovforslaget her er jo at sikre, at personer, der som børn bliver udsat for seksuelt misbrug, har mulighed for som voksne, hvor de bedre vil være i stand til at varetage egne interesser, at reagere over for dette misbrug, uden at forældelsesreglerne udelukker muligheden for en strafferetlig forfølgning. Men det fjerner naturligvis ikke det, der har gjort, at også SF har drøftet det her indgående og så også er nået frem til det samme ja som jeg selv og regeringen, nemlig at bevisbyrdereglerne er de samme.

Men til gengæld er der ikke nogen juridiske regler, der forhindrer, at man, når det kommer op i en, kan få den definitive afgørelse ved at få det bragt for domstolen, og det kan jo også her være muligheden for, at krænkeren ved at få

det her bragt i erindring så også selv vil bidrage til sagens fulde opklaring og dermed også til muligheden for, at der kan ske domfældelse på baggrund af, at sagen bringes frem gennem politiet og anklagemyndigheden til sidste instans, domstolene.

Det er i hvert fald også målet med det, og målet er naturligvis, at der for den krænkede ikke skal være denne her blokering af, at spørgsmålet kan undersøges til bunds, hvor det ikke er nogle rigide forældelsesregler, der blokerer for, at myndighederne bør handle, når en krænknet person kommer til politi og anklagemyndigheden, at de ikke bare siger, at her er der indtrådt forældelse, så vi kan ikke gøre mere i sagen. Det kan være en meget, meget ubehagelig oplevelse for den, der er i den situation, at erindringen pludselig render en i hu og overvælder en følelsesmæssigt.

De andre spørgsmål har der jo været fuld tilslutning til. Der har været forskellige overvejelser i nogle partier, både i Kristeligt Folkeparti og også i Dansk Folkeparti, om skærpelsen, for så vidt angår strafbestemmelserne for udbredelse af børnepornografisk materiale, og om de nu er strenge nok.

Man skal altså her erindre sig, at med hensyn til dem, der har produceret det pornografiske materiale, hvor der jo altså har fundet konkrete overgreb sted mod børn, er viovre i nogle helt andre strafbestemmelser og også konkret udmålte straffe, der finder anvendelse hos domstolene, og det er der, hvor vi taler om producenten og dem, der deltager i forbindelse med produktionen af det her materiale.

Men her er det altså dem, der distribuerer det videre og nu også via det medie, som er blevet – ser det ud til – det foretrukne medie blandt pædofile, nemlig Internettet. Det, at man bytter børnepornografisk materiale via Internettet, er altså nu også omfattet af nogle meget skærpede strafbestemmelser.

Det finder jeg også er rigtigt, for vores håb er her, at det kan virke præventivt, at man får at vide, at der er nogle meget skærpede bestemmelser, og at folk, der har den her lidelse, i stigende omfang vil søge behandling for den. Det må være det samfundsmæssige mål, at folk, der har den personlighedslidelse kun at kunne lade sig stimulere og fantasere gennem pornografisk materiale, hvori der indgår seksuelle overgreb mod børn, går i egentlig behandling.

Så var der fra Venstres ordfører også en lille tankestreg, for så vidt angår de nye regler for

indgreb i meddelelseshemmeligheden i retsplejeloven, skønt der jo altså her bliver en yderligere undtagelse fra hovedreglen i retsplejeloven om politiets muligheder for at få en kendelse til indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Jeg forstod godt synspunktet fra Venstres ordfører. Det er bare vigtigt her at holde fast i, at skal politiet have et effektivt værktøj til efterforskning – og sådan forstod jeg også Venstres ordfører – så er det her den eneste vej, men vi må til gengæld sikre os, at der er en kendelse til det, og vi ved jo, at domstolene giver de her kendelser på baggrund af, at politiet forelægger det for dommeren på baggrund af det mistankegrundlag, som politiet har mod den person eller de personkredse, som kendelsen retter sig mod; altså deres telefonnumre, de kommunikationsnumre, der anvendes i forbindelse med transmission via nettet.

For så vidt angår hr. Kirkegaards kommentarer om suspension af forældelse for idømt straf, er det jo en opsamling på »Scandinavian Star«-sagen, hvor det har været meget diskuteret, at vi ikke her i vores lovgivning har en suspension, hvis man unddrager sig straffuldbyrdsen, sådan som vi jo kender det, hvis man unddrager sig strafforfølgning, hvor uret sættes i stå, hvis man rejser ud af landet, flygter ud af landet. Det er ikke sket hidtil, når det drejer sig om det at flygte fra fuldbyrdselse af en idømt straf.

Det er rigtigt, at det ikke knytter sig så meget til hverken Brydensholtudvalget eller de forslag, der er kommet ind fra Børnerådet om beregning af forældelsesfrister for incest, og ej heller for det strafbare i at anvende børn og unge under 18 år som pornomodeller, men det er dog et spørgsmål, hvor vi er inde og ændre på forældelsesreglerne, som vi jo også er det i det første tilfælde, når det drejer sig om beregning af forældelsesfrister for incestovergreb.

Vi er inde og røre ved de bestemmelser i lovgivningen, og derfor har regeringen fundet det rigtigt, at vi har taget den ændring, som vi også har drøftet med Folketingets Retsudvalg, ind i den her sammenhæng, skønt området dækker et andet felt end det, der er hovedsigtet med det samlede lovforslag, nemlig seksuelle overgreb mod børn og IT-efterforskning.

Hr. Tom Behnke sluttede sit indlæg med en appel til, at lovforslaget her bliver vedtaget i indværende samling. Jeg har lagt op til i fremsættelsestalen, at jeg har fuld forståelse for, at lovforslaget først kan vedtages i den kommen-

de folketingssamling, da det blev fremsat i Folketinget på et sent tidspunkt, men jeg kan selvfølgelig ikke forhindre et flertal i Folketinget i at ville vedtage det i denne her samling, og hvis det bliver tilfældet, så vil regeringen selvfølgelig også give sin tilslutning til en vedtagelse i denne samling.

Det er blot en tilkendegivelse, der giver mulighed for, at Folketinget får den nødvendige tid til at behandle forslaget og stille de spørgsmål, der måtte være nødvendige, sådan at alle partier trygt kan afgive deres stemme her i Folketingssalen. Men skulle der være et ønske om at få det behandlet i denne her samling, så vil vi naturligvis også bidrage til at besvare spørgsmål i denne samling.

Peter Skaarup (DF):

Lige til det sidste, som justitsministeren er inde på, om vi kan nå det i denne her folketingssamling, så skal det ikke være Dansk Folkeparti, der stiller sig på bagbenene. Vi synes, det ville være godt og hurtigt og rigtigt at få det her forslag gennemført inden Folketingets sommerferie, og hvis der kan opnås flertal for det, vil det være glimrende.

Vi har så bare et enkelt ændringsforslag, som jeg har nævnt, hvor vi gerne vil have strafferammerne større, hvilket jeg også forstår på Kristeligt Folkeparti at Kristeligt Folkeparti vil.

Men jeg vil godt lige gribe fat i spørgsmålet om det tidsmæssige i forslaget, og her nævnte justitsministeren, at det faktisk var Justitsministeriet og ministeren, der havde været tidligst ude, fordi man nedsatte det her datakriminalitetsudvalg i 1997. Det anerkender jeg og Dansk Folkeparti da også fuldstændig. Det var da glimrende, at man gjorde det.

Det, jeg så bare siger, er, at der i den mellem-liggende periode har været mange sager oppe, hvor folketingsmedlemmer, bl.a. fra Kristeligt Folkeparti, fra Dansk Folkeparti og også fra andre partier, har ønsket højere strafferammer på det her område, og der har det hver eneste gang været sådan, at ministeren har meldt tilbage, at man havde nedsat det her udvalg, og derfor kunne man ikke røre ved det, før det var færdigt med sit arbejde.

Her mener jeg, at man godt fra regeringens side isoleret set i forhold til strafferammerne kunne have fremsat et forslag for at sende nogle kraftige signaler til de eventuelle misbrugere – dem, der udbreder det her svineri – sådan så vi

på et tidligere tidspunkt havde gjort noget ved strafferammespørgsmålet.

Og dér synes jeg, at der er et problem i, at man siger, at regeringen kom først, fordi regeringen kom faktisk ikke først her. Regeringen har ligesom ladet den her sag vente og afventet det udvalgsarbejde. Det synes jeg er ærgerligt. Jeg synes godt, man kunne have gjort det noget før i forhold til strafferammerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 148:

Forslag til folketingsbeslutning om udkast til rammeafgørelse om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 13/4 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sandy Brinck (S):

Da Socialdemokratiets ordfører, hr. Per Kaalund, ikke kan være til stede i salen, har jeg lovet at fremføre følgende:

I forbindelse med indførelsen af euroen, der som bekendt sættes i omløb i 2002 i 11 EU-lande, er det besluttet at ajourføre og supplere konventionen fra 1929, der fastsætter regler for bekæmpelse af falskmøntneri m.v.

Styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri i de 15 EU-lande sker ved, at Rådet for Den Europæiske Union vedtager en såkaldt rammeafgørelse.

Som bekendt har 11 af de 15 EU-lande indført euroen, men idet vedtagelsen af en ramme-